

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718010202
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718010202.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému J. U., nar. X.X.XXXX v J., trvale bytom J. R. U., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5.12.2018, sp. zn. 2Nt/9/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného J. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 5.12.2018, sp. zn. 2Nt/9/2018 zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného J. U. na povolenie obnovy konania vo veci, ktorým bol rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.04.2014, sp.zn. 1T/32/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 12.06.2014, sp. zn. 23To/71/2014, právoplatným dňa 12.06.2014, uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák, spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a bola mu uložená povinnosť nahradiť škodu vo výške 20,- eur, nakoľko neboli zistené nové skutočnosti v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, podal sťažnosť odsúdený J. U.. V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajkyne namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že tak ako uviedol na pojednávaní, urobil vyhlásenie o vine a nepopiera, že mu bol uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Tak ako súd sám konštatuje, podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku môže byť povolená obnova konania len v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Ako uvádzal vo svojej žiadosti, aj na verejnom zasadnutí, podľa výpovede poškodenej je zrejmé, že pri skutku boli dvaja útočníci, on však tvrdil, že tam bol sám, uvedená okolnosť nebola vôbec preverená. Počas výkonu trestu sa dozvedel, že tam mali byť iné dve osoby (rómovia) a preto by táto nová skutočnosť mala významný vplyv na posúdenie tak viny, ako i trestu. Preto žiada, aby krajský súd dôvody jeho sťažnosti prehodnotil, rozhodnutie okresného súdu zrušil a obnovu konania povolil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 21. marca 2019, na neverejnom zasadnutí dňa 27. augusta 2019 preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť

výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa, nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. V napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočné zrejme nielen to, že odsúdený návrhom na obnovu konania sa domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste napriek tomu, že v konaní o povolení obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že odsúdený sa k trestnému činu, ktorý mu bol kladený za vinu v plnom rozsahu doznal a takéto doznanie potvrdil vyhlásením pred súdom prvého stupňa v zmysle § 257 ods.5 Tr.por.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na to, že z hľadiska preukázaných skutkových zistení v pôvodnom konaní nemožno za novú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na zistenie skutkového stavu a ktorá by mohla sama osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, považovať odsúdeným tvrdené okolnosti, že aj keď on vypovedal, že skutok spáchal sám, podľa vyjadrenia poškodenej mali byť pri skutku až dvaja útočníci.

Z uvedeného je teda zrejme, že odsúdeným uvádzané okolnosti nemajú povahu dôkazov a skutočností, ktoré by boli súdu skôr (v pôvodnom konaní) neznáme a ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Krajský súd sa preto so záverom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil a na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a neakceptoval ju. So skutkovými a právnymi námietkami odsúdeného sa totiž súd prvého stupňa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a

preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného J. U. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.